№ 4. Brześć nad Bugiem, dn. 1 maja 1922 r. Rok. II.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POLESKIEGO

ADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI: Brześć n|B., Poleski Urząd Wojewódzki.

Cena pojedyńczego egzem. 200 mk. Ogłoszenia po 60 mk. za wiersz szpaltowy za tekstem.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO.

I. 327. 328. Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w ciągu miesiąca kwietnia 1922 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

II. 329. Okólnik (21) Wojewody do Starostów w przedmiocie ochrony lasów. 330. Okólnik (23) Wojewody do Starostów w przedmiocie dostarczania środków lokomocji do przewożenia chorych zakaźnych. 331. Okólnik (24) Wojewody do Starostów w sprawie zakazu zbierania, magazynowania i handlu szmatami. 332. Okólnik (26) Wojewody do Starostów w sprawie przymusowego szczepienia tetry. 333. Okólnik (28) Wojewody do Starostów w przedmiocie urlopów wypoczynkowych urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych. 334. Okólnik (29) Wojewody do Starostów w sprawie zwalczania tajnego gorzelnictwa. 335. Okólnik (31) Wojewody do Starostów o rozpoczęciu czynności przez Oddział Poleski Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych. 336. Okólnik (32) Wojewody do Starostów w przedmiocie środków zapobiegawczych przeciwko zawleczeniu epidemji tyfusu do wojska. 337. Okólnik (34) Wojewody do Starostów w sprawie rejestracji Tow. Straży Ogniowych Ochotniczych. 338. Okólnik (37) Wojewody do Starostów w sprawie współdziałania organów samorządowych z władzami Skarbowemi przy ściąganiu podatków.

III. 339. Ruch służbowy w ciągu miesiąca kwietnia 1922 r. a) w Urzędzie Wojewódzkim, b) w Starostwach

IV. 340. 341. Obwieszczenia o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

TREŚĆ DZIAŁU NIEURZĘDOWEGO.

Mianowanie Wojewody Poleskiego P. Walerego Romana Delegatem Rządu dla Ziemi Wileńskiej.

Dr. F. Foryś: Urzędnik na Kresach a wychowanie fizyczne.

D. P.: Zjazd Akademików Polesian w Brześciu n|B.

Z Łuninca. Wzmianka informacyjna.

Wspomnienie pośmiertne po ś. p. Romualdzie Mereckim.

Ogłoszenia.

DZIAŁ URZĘDOWY.

I.

Wykaz Ustaw i Rozporządzeń ogłoszonych w ciągu miesiąca kwietnia 1922 r. w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim, mających moc obowiązującą na terenie Województwa Poleskiego.

327.

W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej:

Nr. 22 z dnia 3 kwietnia 1922 r.

Poz. 181. Ustawa z dnia 30 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany terminu wejścia w życie ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym.

Poz. 182. Oświadczenie Rządowe z dnia 21 marca 1922 roku w przedmiocie przystąpienia **Węgier** do międzynarodowej Konwencji, dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r. a przejrzanej w Berlinie 13 listopada 1908 r., oraz do protokułu dodatkowego z dn. 20 marca 1914 r. do tejże Konwencji.

Poz. 183. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. w sprawie zmiany art. 12 rozporządzenia Rady Manistrów z 5 sierpnia 1920 r. o dodatkach do płacy zasadniczej funkcjonarjuszów państwowych, oraz załącznika Nr. 4 do tegoż artykułu.

Poz. 184. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 lutego 1922 r. uzupełniające rozporządzenie z dnia 20 czerwca 1921 r. w przedmiocie uposażenia osób wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 433).

Poz. 186. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 31 grudnia 1921 r. w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Poz. 187. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie

zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Poz. 189. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 3 marca 1922 r. o opłacaniu przesyłek pocztowych przy nadaniu w obrocie wewnętrznym.

Poz. 190. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 marca 1922 r. o częściowem podwyższeniu opłat pocztowych.

Poz. 191. Rozporządzenie Ministra Robot Publicznych z dnia 3 marca 1922 r. w sprawie wznoszenia i naprawy budowli drewnianych w dzielnicach miast przeznaczonych pod budowle murowane na terenie b. zaboru rosyjskiego.

Poz. 192. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego i Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 12 marca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie przekazania Państwowemu Bankowi Rolnemu administracji funduszami z kredytu, przeznaczonego na pomoc rolną na mocy ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom.

Poz. 193. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 20 marca 1922 r. o bezpośredniej komunikacji towarowej między stacjami kolei polskich i czechosłowackich.

Nr. 23 z dnia 4 kwietnia 1922 r.

Poz. 195. Ustawa z dnia 31 marca 1922 r. o zwiększeniu emisji serji III biletów skarbowych.

Poz. 196. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministra Spraw Wojskowych i Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 12 marca 1922 r. w przedmiocie pomocy rolnej dla osadnictwa wojskowego.

Nr. 24 z dnia 8 kwietnia 1922 r.

Poz. 197. Ustawa z dnia 23 marca 1922 r. o Szkole Sztuk Pięknych w Warszawie.

Poz. 198. Ustawa z dnia 24 marca 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dn. 18 marca 1921 r. o przyznaniu kredytu trzech miljardów marek na pomoc rolną.

Nr. 25 z dnia 11 kwietnia 1922 r.

Poz. 209. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 marca 1922 r. o podwyższeniu taryfy telefonicznej.

Poz. 211. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 1 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu kwoty przekazów pocztowych i telegraficznych, pobrań oraz deklarowanej wartości prywatnych paczek i listów wartościowych w obrocie wewnętrznym.

Nr. 26 z dnia 13 kwietnia 1922 r.

Poz. 212. Ustawa z dnia 23 marca 1922 roku w przedmiocie zaopatrzenia weteranów powstań narodowych w 1831 r., 1848 r. i 1863 r. oraz wdów po nich.

Poz. 213. Ustawa z dnia 6 kwietnia 1922 roku o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską.

Poz. 214. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. zmieniająca niektóre postanowienia ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów [wymiar sprawiedliwości] Rzeczypospolitej Polskiej [Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 436] i noweli do tej ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. [Dz. U. R. P. Nr. 56 poz. 351].

Poz. 219. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 10 maja 1919 r. o ustaleniu i oszacowaniu świadczeń i strat wojennych [Dz. P. P. P. Nr. 41, poz. 298].

Poz. 220. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 r. o Polskim Banku Kolejowym.

Poz. 221. Oświadczenie Rządowe z dnia 27-go marca 1922 r. w przedmiocie przystąpienia Stanów Zjednoczonych Brazylji do międzynarodowej konwencji dotyczącej ochrony utworów literackich i artystycznych, podpisanej w Bernie dnia 9 września 1886 r. a przejrzanej w Berlinie dnia 13 listopada 1908 r. oraz do Protokułu dodatkowego z dnia 20 marca 1914 r. do tejże konwencji.

Nr. 28 z dnia 24 kwietnia 1922 r.

Poz. 226. Ustawa z dnia 31 marca 1922 roku o uposażeniu profesorów i pomocniczych sił naukowych w szkołach akademickich.

Poz. 227. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 roku o zmianie w ustawach o uposażeniu z dnia 13 lipca 1920 r. [Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 429, 430, 431 i 436] postanowień, dotyczących podziału na grupy ze względu na stosunki rodzinne.

Poz. 228. Oświadczenie Rządowe z dnia 8-go kwietnia 1922 r. w przedmiocie ratyfikacji przez Republikę Portugalską porozumienia dotyczącego zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową, podpisanego w Bernie 30 czerwca 1920 roku.

Poz. 231. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 kwietnia 1922 r. o ulgach celnych.

Nr. 29 z dnia 26 kwietnia 1922 r.

Poz. 232. Ustawa z dnia 4 kwietnia 1922 roku w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. [Dz. U. R. P. Nr. 82 poz. 550] o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Poz. 233. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 20 marca 1922 r. w przedmiocie wykonania ustawy o uprawnieniach do wykonywania czynności felczerskich.

Poz. 234. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaznych z dnia 10 kwietnia 1922 r. w przedmiocie ustalenia rodzajów kotłów parowych, podlegających nadzorowi względnie bezpośredniemu dozorowi Ministra Kolei Żelaznych.

Poz. 235. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 kwietnia 1922 r. o uzupełnieniu art. 24 Przepisów przewozowych obowiązujących na kolejach polskich.

Poz. 237. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1922 roku wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 27 września 1920 r. w sprawie wydawania paszportów zagranicznych osobom udającym się zagranicę celem pracy zarobkowej.

Nr. 30 z dnia 28 kwietnia 1922 r.

Poz. 238. Ustawa z dnia 31 marca 1922 roku o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

Poz. 240. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 roku o przedłużeniu terminów dla zachowania i przywrócenia praw własności przemysłowej, dotkniętych przez wojnę światową.

Poz. 241. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 marca 1922 r. w przedmiocie djet i kosztów podróży funkcjonarjuszów policji państwowej.

Poz. 242. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 25 marca 1922 r. w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej rocznika 1899 oraz części rocznika 1900.

Poz. 243. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 kwietnia 1922 r. o marynarce wojennej.

Poz. 247. Ustawa z dnia 7 kwietnia 1922 roku w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej.

Poz. 249. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uzupełnienia § 12 rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem.

Poz. 250. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13 kwietnia 1922 r. o podwyższeniu zagranicznej taryfy listowej.

Poz. 251. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 14 kwietnia 1922 r. w przedmiocie uznawania zagranicznych dyplomów lekarskich dla wykonywania praktyki lekarskiej w Państwie Polskiem.

Poz. 252. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 kwietnia 1922 r. o zmianach i uzupełnieniach Taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt, stosowanej do przewozów kolejami wąskotorowemi.

Poz. 253. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 22 kwietnia 1922 r. o komunikacji między stacjami kolei polskich a stacją Szepetówką kolei południowo-zachodnich i stacjami kolei ukraińskich a stacją Zdołbunów Polskich Kolei Państwowych.

328.

W Monitorze Polskim:

Nr. 75 z dnia 1 kwietnia 1922 r.

Poz. 38. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 17 marca 1922 r. o ważności egzaminów złożonych po 1 listopada 1918 r. poza obrębem Polski przez osoby z Śląska Cieszyńskiego.

Nr. 77 z dnia 4 kwietnia 1922 r.

Poz. 40. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego z dnia 21 stycznia 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych oraz Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie udzielania zezwoleń wyjątkowych na zastąpienie osadnika wojskowego w prowadzeniu gospodarstwa na nadanej ziemi przez pełnomocnika lub dzierżawcę.

Nr. 81 z dnia 8 kwietnia 1922 r.

Poz. 41. Obwieszczenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 kwietnia 1922 r. o składzie Państwowej Rady Kolejowej.

Nr. 83 z dnia 11 kwietnia 1922 r.

Poz. 43. Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Likwidacyjnego z dnia 30 marca 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o przedłużeniu terminu rejestracji mienia, wywiezionego do Rosji lub Ukrainy.

II.

329.

Okólnik (21) Wojewody do Starostów w przedmiocie ochrony lasów.

Powtarzające się wypadki załatwiania spraw ochrony lasów przez czynniki do tego niekompetentne, powodujące niepożądany zamęt, a często zwłokę, połączoną ze szkodą dla stron interesowanych, zniewalają mnie do przypomnienia Panom Starostom i Nadleśniczym Dekretu z 16|1 1919 r. w sprawie organizacji Urzędów Ochrony Lasów, oraz instrukcji wydanych przez Min. Rol. i D. P. (Dziennik Urz. Min. Rol. i D. P. Nr. 4 i Nr. 11 r. 1919).

W myśl tych rozporządzeń należy w lasach, eksploatowanych bez zatwierdzonych planów, w których wyrąb nie był przez Urząd Ochrony Lasów wzbroniony, dalszy wyrąb wstrzymać, jednakże drzewo już ścięte nie należy sekwestrować.

Natomiast w lasach eksploatowanych wprawdzie w myśl zatwierdzonych planów gospodarki leśnej, w których jednakże wyrąb lasu uskutecznia się niezgodnie z zatwierdzonymi planami, lub w lasach w których już uprzednio wyrąb przez Urząd Ochrony Lasów był wzbroniony, należy nietylko dalszy wyrąb powstrzymać, lecz zasekwestrować także ścięte już drzewo.

Do wydania takich zarządzeń uprawniony jest tylko Komisarz Ochrony Lasów wzgl., w jego zastępstwie, Podkomisarz O. L., po dokładnem zbadaniu lasu na miejscu i sporządzeniu formalnego protokułu. Gdzie niema jeszcze Komisarzy wzgl. Podkomisarzy O. L. uprawnienia te otrzymują Nadleśniczowie wzgl. Leśniczowie lasów państwowych.

Brześć n|B., dn. 1 kwietnia 1922 r. (Nr. 1—616|1).

Wojewoda:
(—) Walery Roman

330.

Okólnik (23) Wojewody do Starostów w przedmiocie dostarczania środków lokomocji do przewożenia chorych zakaźnych.

Na skutek pisma Delegatury Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu dla walki z epidemją w Grodnie z dn. 10.12 r. ub. Nr. 10953 (1043) szp. polecam Panom Starostom zarządzić, ażeby władze samorządowe, na każde żądanie organów sanitarnych, dostarczały środków lokomocji do przewożenia zakaźnie chorych, z domów do szpitali epidemicznych. Przewożenie chorych ma się odbywać z zachowaniem

niezbędnych środków ostrożności i na rachunek chorego, względnie jego rodziny, a w razie ich ubóstwa—na koszt gminy.

Brześć n|B., dn. 5 kwietnia 1922 r. (Nr. 11.2549|2).

Wojewoda:

(—) w. z. Wł. Dworakowski m. p.

331.

Okólnik (24) Wojewody do Starostów w sprawie zakazu zbierania, magazynowania i handlu szmatami.

Wobec szerzącego się tyfusu i innych chorób epidemicznych, polecam Panom Starostom, na zasadzie art. 5 zarządzenia b. Kom. Generalnego Ziem Wschodnich o organ. powiatów i władz powiatowych z dnia 5 listopada 1919 r. (Dz. Urz. Z. C. Z. W. Nr. 28 poz. 303) oraz zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 listopada 1920 r. (Dz. Urz. Zarz. Ter. Przyf. i Etap. Nr. 4 poz. 32), wydać zarządzenie, zabraniające, aż do odwołania, zbierania, magazynowania i handlu wszelkiego rodzaju szmatami na terenie powierzonych Im powiatów.

Brześć n|B., dn. 5 kwietnia 1922 r. (11.1145|2).

Wojewoda:

(—) w. z. Dworakowski m. p.

332.

Okólnik (26) Wojewody do Starostów w sprawie przymusowego szczepienia „tetry".

Wobec mającego nastąpić od dn. 15 kwietnia r. b. powszechnego, przymusowego szczepienia ludności „tetry" (środka przeciw-cholerycznego) polecam Panom Starostom zarządzić, co następuje:

1. aby gminy do dn. 15 kwietnia r. b. dostarczyły lekarzowi powiatowemu dokładne imienne spisy ludności poszczególnych wsi gminy, z oznaczeniem imienia, nazwiska i lat każdej osoby (spisy mogą być dostarczone stopniowo w ten sposób, aby do 15-go były dostarczone spisy tej wsi gdzie mieści się urząd gminny i wsi sąsiednich, następnie wsi dalszych, w ten jednak sposób, aby nie było przerwy w szczepieniu).

2. aby w każdej wsi był przygotowany lokal, gdzie szczepienie będzie się odbywać, ewentualnie, gdzie osoba, wyznaczona do szczepienia, mogłaby przenocować, oraz aby przygotowano konie w celu bezpłatnego przewiezienia tej osoby do wsi następnej.

Brześć n|B., dn. 6 kwietnia 1922 r. (Nr. II. 1183|1.

Wojewoda:

(—) Roman m. p.

333.

Okólnik (28) Wojewody do Starostów w przedmiocie urlopów wypoczynkowych urzędników i niższych funkcjonarjuszów państwowych.

Ze względu na zbliżający się okres urlopów wypoczynkowych, podaję Panom do wiadomości treść artykułu 36-go Ustawy o państwowej służbie cywilnej z dnia 17-go lutego 1922 r.

Urzędnik i praktykant, który przesłużył przynajmniej rok w służbie państwowej, ma prawo do corocznego urlopu dla wypoczynku, o ile nie zachodzą ważne przeszkody służbowe.

Praktykanci i urzędnicy mają prawo do urlopu wypoczynkowego, a to do 10 lat służby przez cztery, ponad 10 do 20 lat służby przez 5, ponad 20 lat służby przez 6 tygodni.

Do wymiaru urlopu dla wypoczynku władza może wliczyć wszystkie urlopy, udzielone urzędnikowi w ciągu roku, z wyjątkiem krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo dni trzech.

Ponieważ ustawa o państwowej służbie cywilnej obowiązuje od dnia 1-go kwietnia 1922 r., zechcą Panowie, przy przedkładaniu mi wniosków o udzielanie w roku bieżącym urlopów wypoczynkowych podwładnym Panom urzędników, ściśle stosować postanowienia powyższe i przestrzegać norm w nich zawartych.

Brześć n|B., dn. 7 kwietnia 1922 r. (Nr. I. Os. 846|I ex 22)

Wojewoda:

(—) Walery Roman m. p.

334.

Okólnik (29) Wojewody do Starostów w sprawie zwalczania tajnego gorzelnictwa.

Władze akcyzowe w relacjach swych do Izby Skarbowej donoszą, że we wszystkich prawie powiatach — po wsiach szerzy się tajne gorzelnictwo oraz handel samogonką.

Wódka ta w dnie targowe i jarmarki rzekomo przywożoną jest do miast i sprzedawaną wprost jawnie w butelkach.

Dochodzą mię wiadomości, iż miejscowe organa samorządowe, jakoto wójci, a przedewszystkiem sołtysi, pocichu sprzyjają i ukrywają tę karygodną działalność, nie zdając sobie sprawy, jaką wyrządzają krzywdę własnemu społeczeństwu i na jakie straty narażają Skarb Państwa.

Sołtysi, którzy doskonale wiedzą co się we wsi dzieje, gdyby mieli w tej sprawie więcej dobrej woli i przeciwdziałali tym nadużyciom, tajne gorzelnictwo po wsiach znikłoby zupełnie.

Tymczasem notowano wypadki, gdzie sołtysi sami uprawiali tajne gorzelnictwo, a picie wódki samogonki przez ludność, z udziałem sołtysów i wójtów, zwłaszcza podczas zabaw i uroczystości familijnych, jest jakoby zjawiskiem powszednim.

Wobec powyższego, ze względu na interes Skarbu Państwa tudzież dobro ogółu ludności, polecam Panom Starostom poczynić jaknajenergiczniejsze zarządzenia w celu zwalczenia tajnego gorzelnictwa i handlu samogonką, oraz okazywanie przez władze administracyjne i organa samorządowe i policyjne jaknajdalej idącego współdziałania w tej akcji z władzami Skarbowemi.

Winnych tych wykroczeń należy pociągać do odpowiedzialności z art. 26 ust. z dn. 2 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 67 poz. 449) i art. III Ustawy akcyzowej.

Ponadto należy podać do ogólnej wiadomości, że za wykrycie tajnych gorzelni będą przyznawane nagrody pieniężne do 15.000 mk.

Brześć n|B., dn. 7 kwietnia 1922 r. (№ II-240|3).

Wojewoda:

(—) Walery Roman

335.

Okólnik (31) Wojewody do Starostów o rozpoczęciu czynności przez Oddział Poleski Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Polska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych pismem swem z dnia 29.III. r. b. № IV-34 1920 powiadomiła Urząd Wojewódzki, że z dniem 1 marca r. b. otwarty przez nią został Oddział Poleski z siedzibą w Kobryniu (ul. 3-go Maja № 65), któremu to Oddziałowi powierzone zostało wykonanie ustawy Sejmowej z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczeń budowli od ognia (Dz. Ust. № 64, poz. 395) na obszarze Województwa Poleskiego.

Powołanie do życia tej instytucji, o co niejednokrotnie Urząd Wojewódzki czynił zabiegi, niewątpliwie posiada wielkie znaczenie gospodarcze dla dobrobytu miejscowej ludności, która, wobec zbliżającej się klęski pożarowej w porze letniej, będzie już zabezpieczona od jej skutków. Niskie zaś opłaty taryfowe, stosowane przez Polską Dyrekcję Ub. Wz., jej samorządowy i społeczny charakter, oparty na jawności publicznej działania, wreszcie bezpośredni współudział w czynnościach instytucji, niezawodnie zapewni jej i na tym terenie takież zaufanie, jakiem dotychczas się cieszy od wielu lat na ziemiach b. Królestwa Kongresowego.

Obecnie Oddział Poleski, z polecenia władz tej instytucji, przystępuje na terenie Województwa Poleskiego do sporządzenia, przez Urzędy Gminne, wykazów nieruchomości, podlegających przymusowi ubezpieczenia od ognia; zechce przeto Pan Starosta zwrócić uwagę podległym sobie urzędom komunalnym na obowiązki, jakie, w myśl art. 35 cytowanej Ustawy, ciążą na władzach gminnych oraz da Pan Starosta baczenie, aby terminowe wykonanie zleceń Polskiej Dyrekcji Ub. Wz. było bezwzględnie i w terminie wykonywane. Powiadamiając o powyższem zarządy komunalne, zechce Pan Starosta zapoznać jednocześnie na perjodycznych ich zjazdach z cytowaną ustawą, jeden egzemplarz której przy niniejszym się załącza.

Brześć n|B., dn. 12 kwietnia 1922 r. (№ III. 1229|I.)

Wojewoda:
(—) w. z. Dworakowski

336.

Okólnik (32) Wojewody do Starostów w przedmiocie środków zapobiegawczych przeciwko zawleczeniu epidemji tyfusu do wojska.

Wobec panującej w niektórych powiatach Województwa Poleskiego epidemji tyfusu, Ministerstwo Spraw Wojskowych, w porozumieniu z Naczelnym Nadzwyczajnym Komisarjatem dla Walki z Epidemjami, wydało szereg zarządzeń, zmierzających do zapobieżenia zawleczeniu epidemji tyfusu w szeregi wojskowe.

Przesyłając w załączeniu nadesłany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych odpis pisma M. S. Wojsk. № 1275|tjn. polecam Panom Starostom:

1. Niezwłocznie wysłać Powiatowym Komendom Uzupełnień wykaz miejscowości w których grasuje tyfus.

2. Ułatwić władzom wojskowym, w razie potrzeby, odszukanie lokalu, niezbędnego dla przeprowadzenia kwarantanny.

3. Nakazać wójtom gmin i sołtysom, by ogłosili ludności, że osobiste komunikowanie się rekrutów z rodzinami jest niedopuszczalne przez cały czas trwania epidemji w powiecie.

4. Okazywać władzom wojskowym w tej akcji należyty współudział i poparcie.

Gdyby jednak w którejkolwiek miejscowości epidemja tyfusu przybrała takie rozmiary, że omawiane zarządzenia nie zdołałyby zapobiec rozszerzaniu się epidemji, wówczas należy złożyć o tem Urzędowi Wojewódzkiemu natychmiast sprawozdanie, celem przedstawienia władzom Centralnym wniosków o wstrzymanie dodatkowego poboru, względnie wcielenia rekrutów z tych miejsczwości do formacji wojskowych.

Brześć n|B., dn. 13 kwietnia 1922 r. № II. 1249|2.

Za Wojewodę:
(—) Dworakowski

(załącznik do okólnika № 32).

Panująca w niektórych powiatach na obszarze wschodnich DOK epidemja tyfusu utrudnia w znacznym stopniu przeprowadzenie poboru rocznika 1901. Wzgląd jednak na jednolite wyszkolenie rekruta tego rocznika wymaga aby wcielenie jego odbyło się w nakazanym czasie na obszarze całego Państwa. Również według opinji Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarjatu dla spraw walki z epidemjami obecny stan epidemji nie stanowi przeszkody w przeprowadzeniu poboru, jeżeli zastosowane zostaną odpowiednie ostrożności.

W związku z tem zarządzam:

W razie stwierdzenia epidemji w powiatach tamtego Okręgu wcielenie rekrutów roczn. 1901 należy przeprowadzić w nakazanym terminie, muszą być jednak przestrzegane następujące środki zapobiegawcze:

1. Wszyscy rekruci w powiatach nawiedzanych epidemją muszą być wykąpani i poddani dezynfekcji.

2. Muszą odbyć 21 dniową kwarantannę, po upływie której należy ich ponownie wykąpać i poddać dezynfekcji.

3. Należy im uniemożliwić osobiste komunikowanie się z rodziną, aż do chwili wygaśnięcia epidemji w danym powiecie.

Szczegółowe zarządzenia w myśl powyższego wyda D-ca O. K. w porozumieniu z podwładnym sobie Szefem sanitarnym, uwzględniając, że P. K. U. nie posiadają ani odpowiedniego personelu, ani też pomieszczenia i środków, aby przeprowadzić wspomnianą akcję.

W razie jednak, gdyby nadmierne rozszerzenie się epidemji w niektórych pawiatach, mimo wydanych zarządzeń zapobiegawczych, groziło zawleczeniem jej także na inne powiaty, zwróci się D-ca O. K. do M. S. Wojsk. (Dep. X) z uzasadnionym wnioskiem na czasowe wstrzymanie wcielenia roczn. 1901 w tych powiatach.

№ 1275|tjn.

Szef Sztabu Generalnego.
(—) Sikorski
Generał-Porucznik.

337.

Okólnik (34) Wojewody do Starostów w sprawie rejestracji Tow. Straży Ogniowych Ochotniczych.

Wobec nader doniosłego znaczenia dla Kraju Towarzystw Straży Ogniowych Ochotniczych, Urząd Wojewódzki poleca Panu Staroście udzielać wszelkiego możliwego ze strony pańskiej poparcia przy ich powstaniu.

Po sprawdzeniu, czy statut powstającego Towarzystwa Straży Ogniowej zgadza się dosłownie z załączonym egzemplarzem statutu, w szczególności czy są uzupełnione należycie § 4, 7 i 79, oraz czy podpisy założycieli są należycie zaświadczone, należy udzielać Strażom Ogniowym tymczasowego pozwolenia na zorganizowanie się i rozpoczęcie przez nie czynności przed zarejestrowaniem przez Urząd Wojewódzki w drodze zwykłej, o ile działalność jego nie będzie wykraczała po za granice w statucie zakreślone, a jednocześnie przesłać podanie wraz z 3 egz. statutu do Urzędu Wojewódzkiego.

Brześć n|B., dn. 21 kwietnia 1922 r. Nr. I. 790|I.

Wojewoda:

(—) w. z. Wł. Dworakowski m. p.

338.

Okólnik (37) Wojewody do Starostów w sprawie współdziałania organów samorządowych z władzami Skarbowemi przy ściąganiu podatków.

Doszło do wiadomości Województwa, że Urzędy Komunalne, jak wiejskie tak miejskie, niejednokrotnie odmawiały swej pomocy w sprawie ściągania podatków państwowych, bądź nie wykonywując wcale wydawanych im w tym względzie zleceń przez Inspektorów Skarbowych, bądź też spełniając je z ogromnem opóźnieniem. Postępowanie to usprawiedliwiały brakiem odnośnych zarządzeń i nadmiarem własnej pracy.

Zważywszy jednak, że Zarządy Gmin wiejskich i miejskich na mocy art. 52 ustawy gminnej (Dz. Urz. Nr. 21 poz. 215) i art. 47 punkt 9 ustawy miejskiej (Dz. Urz. Nr. 12, poz. 99) są obowiązane do wykonywania czynności zleconych im przez władze państwowe i ustawy, pouczy Pan Starosta odnośne Urzędy Komunalne, że winny one nietylko udzielać jaknajdalej idącej swej pomocy władzom skarbowym przy ściąganiu podatków, jak to doręczanie nakazów płatniczych, awizacji i t. p., a nawet są obowiązane na mocy rozporządzenia b. K.G.Z.W. z dnia 6|III 20 r. (Dz. Urz. Nr. 21, poz. 542) do egzekwowania zaległości podatkowych.

Wobec tego zwróci Pan Starosta baczną uwagę, by urzędy gminne i magistraty bezwzględnie wykonywały rozporządzenia władz skarbowych w zakresie ściągania podatków, a w razie dostrzeżenia jakiejkolwiek bierności w wykonywaniu, stosować będzie Pan względem opornych przewidziane rygory.

Brześć n|B., dn. 24 kwietnia 1922 r. (Nr. III 272|I.)

w. z. Wojewoda:

(—) Dworakowski

III.

339.

RUCH SŁUŻBOWY

W ciągu miesiąca kwietnia 1922 r.

A. W URZĘDZIE WOJEWÓDZKIM.

Minister Spraw Wewnętrznych

zwolnił ze służby:

Pawlikowskiego Michała p. o. Urzędnika VII st. sł. w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim w Brześciu n|B. z dn. 30|IV. 1922 r. na własną prośbę.

Wojewoda

mianował:

Kowalskiego Wiktora p. o. Referenta w Poleskiej Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. w VII st. sł. na mocy upoważnienia Min. Rob. Publ. z dn. 23|III. 1922 r. Nr. II.805; Majmeskuła Jerzego p. o. Referenta w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. w VII st. sł. na mocy upoważnienia Min. Rob. Publ. z dn. 23|3. 1922 r. Nr. II.1238; Fruszkina Antoniego p. o. Rachmistrza w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. w IX st. sł.; Kasprzyckiego Antoniego p. o. Sekr. w Wydz. Prezydjalnym P. U. W. w IX st. sł.; Sobockiego Kazimierza p. o. Sekretarza w Wydz. Samorządowym P. U. W. w IX st. sł.; Krechowiecką Jadwigę p. o. St. Maszynistki w Wydz. Prezydjaln. P. U. W. w X st. sł,; Jaśkiewicza Stanisława p. o. Kancelisty w P. U. W. w XI st. sł.; Jahołkowską Wandę p. o. Kancelistki w P. U. W. w XI st. sł.; Skulimowską Zofję p. o. Kancelistki w P. U. W. w XI st. sł.; Strucińską Leokadję p. o. urzędniczki XII st. sł. w P. U. W.

przyjął na kontraktową służbę:

Janowicza Bolesława w charakterze Sekretarza Technika w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. z uposaż. według VIII st. sł.; Zatońskiego Bazylego w charakterze Sekretarza Technika w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. z uposaż. według VIII st. sł.

posunął:

Borowskiego Antoniego p. o. St. Kancelisty w. P. U. W. do IX st. sł. i poruczył pełnienie obow. Sekret. w Wydz. Prezydjalnym P. U. W.; Gorłową Ewę p. o. St. Kancelistki P. U. W. do IX st. sł. i poruczył pełnienie obow. Sekretarki w Wydz. Admin. P. U. W.; Januszkiewiczową Jadwigę p. o. Kierowniczki Oddziału Kancel. w Wydz. Prez. P. U. W. do IX st. sł.; Jakimczuka Wacława p. o. Kancelisty w P. U. W. do X st. sł. i poruczył pełnienie obow. Starsz. Kanc. w Wydz. Budżet. Gospod. P. U. W.; Maliczuka Mikołaja p. o. Kancelisty w Wydz. Budż. Gospodarczym P. U. W. do X st. sł. i poruczył pełnienie obow. Starszego Kancelisty; Olecką Janinę p. o. Kancelistki w Wydz. Admin. P. U. W. do X st. sł. i poruczył pełnienie obow. St. Kancelistki; Serowika Władysława p. o. Kanc. w Wydz. Budż. Gospod. P. U. W. do X st. sł. i poruczył pełnienie obow. St. Kanc.; Nawrotównę Marję p. o. Urzędniczki XII st. sł. w P. U. W. do XI st. sł. i poruczył pełnienie obowiązków Kancelistki w Kanc. Głównej P. U. W.

przeniósł:

Jaśkiewicza Stanisława p. o. Kancelisty w P. U. W. do Starostwa w Brześciu n|Bugiem.

zwolnił ze służby:

Chudównę Stanisławę p. o. Rachmistrza w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. z dn. 31|3. 1922 r. po uprzedn. wypowiedzeniu służby; Fruszkina Antoniego kontr. Rachm. Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. z dn. 30|IV. 1922 r. po uprzedn. wypowiedzeniu służby; Janowicza Bolesława p. o. Sekr. w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. z dn. 31 marca 1922 r. na zasadzie art. 62-go Ust. o państw. sł. cywilnej; Puchera Wiktora Kont. Technika w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. z dn. 31|3. 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Zatońskiego Bazylego p. o. Sekr. w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Brześciu n|B. z dn. 31|III. 1922 r. na zasadzie art. 62 Ust. o państw. służbie cywilnej.

B. W STAROSTWACH.

Minister Spraw Wewnętrznych

mianował:

Kułakowskiego Jana p. o. Urzędnika VII st. sł. Starostwa w Pińsku p. o. Starosty Drohiczyńskiego w VI-ym stopniu służbowym.

zwolnił ze służby:

Billewicza-Stankiewicza Romana p. o. Urzędnika VII st. sł. Starostwa Drohiczyńskiego z dniem 15-ym kwietnia 1922 r. na zasadzie art. 46-go Tymczasowych Przepisów służbowych.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

zwolnił ze służby:

Jamnickiego Edwarda p. o. Referenta Rolnego Starostwa w Kobryniu z dn. 28.II—28 na własną prośbę.

Wojewoda

mianował:

Kowalewskiego Eugenjusza p. o. Pomocnika Lekarza Powiatowego w Sarnach w VIII st. sł.; Puchera Wiktora p. o. Technika u Inżyniera Drogowego w Łunińcu w VIII st. sł.; Fajngolda Mojżesza p. o. Lekarza rejonowego pow. Prużańskiego na czas trwania epidemji durów w IX st. sł.; Małaszka Aleksandra p. o. Nacz. Rejonu powiatu Kosowskiego w IX st. sł.; Kobordo Walerję p. o. St. Maszynistki w Starostwie Brzeskiem w X st. sł.; Nagadowską Zofję p. o. St. Kancel. w Starostwie Brzeskiem w X st. sł.; Biskupskiego Ignacego p. o. Kancelisty w Starostwie Kamień-Koszyrskiem w XI st. sł.; Maślijewiczównę Zofję p. o. Kanc. w Starostwie Kobryńskiem w XI st. sł.; Wilczyńskiego Eugenjusza p. o. kanc. w Starostwie Drohiczyńskiem w XI st. sł.; Zatońskiego Szczepana p. o. Kanc. w Starostwie Kamień-Koszyrskiem w XI st. sł.; Olszewskiego Bolesława p. o. urzędn. XII st. sł. Starostwa Brzeskiego.

przyjął na kontraktową służbę:

Gadomskiego Juljana w charakterze Rachmistrza Refer. Rolnego Starostwa w Prużanie z uposażeniem według X st. sł.; Boufała Władysława w charakterze kancelisty Starostwa w Prużanie z uposaż. według XII st. sł.; Fierenczukową Marję w charakterze Kancelistki Starostwa w Kobryniu z uposaż. według XII st. sł.

posunął:

Barbasiewicza Kazimierza p. o. Sekret. Starostwa Drohiczyńskiego do VIII st. sł. i poruczył pełnienie obow. Pom. Ref. Administracyjnego; Wizgirda Antoniego p. o. Instruktora Samorządowego Starostwa Drohiczyńskiego do VIII st. sł. Imielę Andrzeja p. o. Nacz. II Rejonu powiatu Brzeskiego do IX st. sł.; Rawę Michała p. o. Starszego Kancelisty Starostwa Kobryńskiego do IX st. sł. i poruczył pełnieuie obowiązków Sekretarza.

poruczył:

Szrejterowi Mieczysławowi p. o. Intendenta Starostwa Drohiczyńskiego pełnienie obowiązków Pom. Kierown. Kanc. Starostwa Drohiczyńskiego.

przeniósł:

Adamczaka Jana p. o. Pom. Ref. Finansowo-Gospodarczego Starostwa Drohiczyńskiego do Wydz. Budżetowo-Gospodarczego P. U. W., Borysowicza Romualda p. o. Nacz. Rej. pow. Kamień-Koszyrskiego do pow. Brzeskiego i poruczył pełn. obow. Nacz. Rej. w Małorycie; Lewińskiego Władysława p. o. Nacz. Rejonu w Małorycie pow. Brzeskiego do powiatu Pińskiego i poruczył pełnienie obowiązków Naczeln. Rejonu w Uhryniczach; Paluszkiewicza Juljana p. o. Pom. Ref. Finansowo-Gospodarcz. Starostwa Prużańskiego do Wydziału Budżet. Gospod. P. U. W., Rudnickiego Marjana p. o. Pom. Ref. Finans. Gosp. Starostwa Sarneńskiego do Wydziału Budżetowo-Gospodarczego P. U. W.

zwolnił ze służby:

Banasewicza Zygmunta p. o. Technika u Inżyniera Drogowego w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Pińsku z dn. 30|IV. 1922 po uprzedniem wypodzeniu służby; Horodyskiego Marjana p. o. Instruktora Samorządowego Starostwa Brzeskiego z dniem 30|IV. 1922 r. na własną prośbę; Kowalskiego Ludwika p. o. Pomocn. Referenta Finansowo-Gosp. Starostwa Kosowskiego z dn. 30|V 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Wereszczyńskiego Stefana p. o. Pom. Ref. Finans. Gospod. Star. Brzeskiego z dn. 30|IV 1922 r. wobec przejścia na służbę do Kasy Skarbowej w Kamieniu-Koszyrskim; Dzierożyńskiego Jana p. o. Intendenta Starostwa Łuninieckiego z dn. 31|V 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Grodzickiego Zygmunta p. o. Pomocnika Intendenta w P. U. W. z dn. 30|IV 1922 r. na własną prośbę; Hołyńskiego Antoniego kontr. zastępcę Refer. Rolnego Starostwa Kosowskiego z dn. 30|IV 1922 r. na podstawie art. 6-go umowy, Pancewicza Wacława p. o. Urzędnika Gospodarczego Starostwa Brzeskiego z dniem 30|IV 1922 r, na własną prośbę; Piszczyka Witalisa p. o. Urzędnika Gospodarczego Starostwa Łuninieckiego z dn. 31 maja 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Wybranowskiego Leonarda kontr. zastępcę Refer. Roln. Star. Prużańskiego z dniem 31|3 1922 r. na własną prośbę; Fiedota Józefa kontr. Lekarza rejonowego w Telechanach. pow. Kosowskiego z dn. 31|V 1922 r. na własną

prośbę; Kietlińskiego Wacława p. o. Starsz. Kanc. u Inżyniera Drogowego w Sarnach z dniem 31|III 1922 r. po uprzedn. wypowiedzeniu służby; Kwaśnickiego Kazimierza p. o. urzędnika gospodarczego w Starostwie Kosowskiem z dn. 30|IV 1922 r. na własną prośbę; Machowskiego Karola p. o. St. Kanc. Starostwa Drohiczyńskiego z dn. 31|V 1922 r. na własną prośbę; Pawłowiczównę Alinę p. o. Starsz. Kanc. u Architekta Rejonowego w Pol. Okr. Dyr. Rob. Publ. w Pińsku z dn. 31|3 1922 r. po uprzedn. wypowiedzeniu służby; Romanowskiego Franciszka p. o. Urzędnika Gospodarczego Starostwa Kobryńskiego z dn. 31|V. 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby; Mazura Stefana p. o. Kancel. Starostwa Kamień-Koszyrskiego z dn. 30|IV 1922 r. wobec powołania do służby wojskowej.

unieważnił dekret nominacyjny:

Wieligodzkiego Aleksandra p. o. Lekarza rejonowego w Janowie powiatu Drohiczyńskiego wobec przyjęcia go na służbę państwową w charakterze Kierownika Państwowego Szpitala Epid. Nr. 8 W. w N. N. K.

C. W INSPEKTORACIE WETERYNARYI

przy akcji przeciwksięgosuszowej.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

zwolnił ze służby:

Seweryna Eugenjusza p. o. Pow. Lekarza Wet. w Łunińcu z dn. 31|III 1922 r. po uprzedniem wypowiedzeniu służby.

Na kordonie granicznym

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych

przyjął na kontraktową służbę:

Rebandla Bonifacego w charakterze Lekarza Weterynarji na kordonie granicznym w powiecie Łuninieckim z uposażeniem według VII st. sł.; Sakowicza Aleksandra w charakterue Lekarza Weterynarji na kordonie granicznym w pow. Sarneńskim z uposażeniem według VII st. sł.

Wojewoda:

przyjął na kontraktową służbę:

Tarkowskiego Michała kontraktowego sanitarjusza na kordonie granicznym w Inspektoracie Weterynarji Wydziału Rolnictwa i Weterynarji P. U. W.

IV.

Obwieszczenia o zarejestrowanych Stowarzyszeniach i Związkach.

340.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 11 kwietnia 1922 r. № I-730|1 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków P.U.W. pod № 64|1 Stowarzyszenie pod nazwą: Spółdzielcze Stowarzyszenie Spożywców „Braterstwo" w Dąbrowicy pow. Sarneńskiego.

341.

Na zasadzie postanowienia Wojewody Poleskiego z dn. 26 kwietnia 1922 r. Nr. 1000|2 zostało wciągnięte do rejestru Stowarzyszeń i Związków P. U. W. pod № 66|1 Stowarzyszenie pod nazwą: „Łyszczyckie Kółko Rolnicze w majątku Szczytnikach pow. Brzeskiego".

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Mianowanie Wojewody Poleskiego P. Walerego Romana Delegatem Rządu dla Ziemi Wileńskiej.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
NACZELNIK PAŃSTWA.

Do Pana Walerego Romana
Wojewody Poleskiego
w Brześciu n|B.

Mianuję Pana na podstawie art. 7 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. Rz. P. Nr. 26, poz. 213). Delegatem dla objęcia administracji terenu w art. 1 cytowanej ustawy określonego.

Wilno, dnia 20 kwietnia 1922 r.

Naczelnik Państwa:
(—) J. PIŁSUDSKI

Prezydent Ministrów:
(—) Antoni Ponikowski

Min. Spraw Wewnętrznych
(—) Antoni Kamieński.

Urzędnik na Kresach a wychowanie fizyczne.

Rasa ludzi wyradza się zwolna, bo, mimo wszystkie przestrogi i doświadczenia, zaniedbuje wychowanie ciała. Po silnej, olbrzymiej rasie gallickiej nastąpiło we Francji pokolenie karłowate, chude, wątłe, łyse, ślepawe, którego charakter stał się smutny, wyobraźnia sucha, umysł ubogi, a serce samolubne. Skąd to smutne przeobrażenie? Stąd, że ludzie zanadto zaczęli wytężać siły umysłowe, a zbyt mało fizyczne, — za mało jedzą mięsa i jarzyn, a za wiele piją i palą, za mało chodzą, a za wiele ślęczą w pozycji siedzącej, — za wiele męczą głowę a za mało ćwiczą ciało.

Taki niedostateczny ekspens naturalny sił fizycznych wyrodzić musi z czasem nałogi, które stają się plagą rodzaju ludzkiego. Nikt nie zaprzeczy, że

powyższe uwagi są słuszne; a mianowicie prawdziwem twierdzenie, że osłabienie ciała pochodzi z jego zaniedbania i zbytecznego wysilenia władz umysłowych. Warunkiem doskonałości człowieka jest harmonja między władzami ducha a ćwiczonemi siłami ciała. ponieważ człowiek jest złożony z ducha i materji, nic dziwnego, że każde przeważenie szali na jedną lub drugą stronę powoduje koniecznie choroby ciała lub ducha, to jest, — wypycha człowieka ze stanu normalnego, w którym jedynie może trwale działać i tworzyć rzeczy wielkie lub pożyteczne.

Wiedzieli o tem Grecy, ów nadród harmonijny pod każdym względem. U nich wychowanie umysłu postępowało zawsze na równi z wychowaniem ciała. Naród ten w wysokim stopniu obdarzony poczuciem proporcji, którebyśmy rozsądkiem nazwali, a które uderza zarówno w posągu Venus z Milo, jak w budowie Parthenonu,—w odach Anakreonta, tragedjach Sofoklesa, historji Tucydydesa jak i w mowach Demostenesa, naród ten, mówię, brał swe wzory z pomiędzy siebie. Jeżeli doszedł do najwyższego stopnia doskonałości literackiej i artystycznej, to dlatego, że był równie rozwinięty fizycznie jak i moralnie. Piękno nie było dla Greków przedmiotem mistycznych kontemplacji, ale rzeczywistością żywą i dotykalną. Ateńczycy mieli przekonanie, że umysł wtedy tylko może być silny i wzniosły, jeżeli mu służą organa zdrowe i krzepkie. Rozsądnie zastosowana w szkołach gimnastyka dawała im środki osiągnięcia tego podwójnego rezultatu. Ćwiczenia cielesne zajmowały w wychowaniu dziecka tyleż czasu, ile zajmowały ćwiczenia umysłowe. Owoce tego wybornego systemu są znane. Grek był nietylko rozumny, ale odważny, przedsiębiorczy. Mógł znosić zmęczenie, głód i wszelkiego rodzaju przeciwności. Jeżeli maleńka Grecja oparła się olbrzymiej armji Darjusza i Kserksesa, to te wyniki zawdzięcza tylko systemowi swego wychowania, które dawało gorące uczucie niepodległości i piękna, żądzę sławy, miłość ojczyzny i zarazem siły do jej bronienia. Gimnazjum greckie było więcej niż szkołą: było miejscem zwyczajnej schadzki obywateli, ludzi stanu, literatów i filozofów, których obecność zmieniała szkolną zagrodę w świątynię cywilizacji.

Rzymianie mniej estetyką, a więcej podbojem zajęci, przejąwszy od Greków gimnastykę, wpadli w drugą ostateczność: rozwijali ciało z uszczerbkiem umysłu. Tak samo Gallowie, praojcowie Franków. Dr. Delisle, zwracając się do obecnych potomków Franków, woła: „coście zrobili z dzielnością przodków? Gdzieście podzieli ich żywotność, siłę, dowcip, humor i zdrowy rozsądek? Gdzie się podziała wesołość, z której słynął nasz dzielny naród, a która go nie odstępowała nigdy, nawet w najsmutniejszych okolicznościach życia? Pochmurnieliście, osowieli, a mimo to nie spoważnieli wcale. Przemiana moralna równa się w nas przemianie fizycznej: jedna i druga tak niekorzystna, że czas, wielki czas im zapobiec".

Cywilizacja pogańska posunęła za daleko cześć materji, przeto wywołała reakcję, która przed XVIII wiekami szczytnie zaprotestowała przeciw ubóstwieniu ciała. Ale ludzie, jak zwykle do przesady skłonni, w praktyce przesadzili, skrzywili święte przepisy ewangelji i posuwając pogardę materji do absurdum, zepsuli równowagę w człowieku. Poczęto uważać ciało za źródło wszystkiego złego: widziano w niem tylko wroga, którego trzeba gnieść, prażyć, zabijać dla zbawienia duszy.

Z tej drugiej ostateczności, z tej destrukcyjnej walki człowieka z samym sobą, wynikł upadek sił fizycznych, który teraz ludzkość słusznie przestrasza. W wiekach średnich, skutkiem ciemnoty i ustawicznych kłótni, w których ludzie zmuszeni byli myśleć o obronie własnej i siłą zwierzęcą takąż siłę odpierać, zło szerzyło się wolno. Ale w miarę uporządkowania interesów społecznych ustawały zapasy zwierzęce. Wynalazek prochu uwolnił wojska od ćwiczeń koniecznych, kiedy żołnierz z żołnierzem się potykał a siła indywidualna stanowiła wygraną. Wynalazek druku przechylił ostatecznie szalę wychowania na stronę umysłu, która to wyłączność osłabi rasę ludzką, o ile potrwa.

Konieczność ćwiczeń ciała uzna każda rozsądna głowa. Człowiek zawdzięcza niezawodnie swą wyższość i szlachetność uprawie umysłu. Przywilej myślenia, który człowiek sam jeden posiada na tej ziemi, podnosić go będzie coraz wyżej, bo inteligencja nie wyrzekła i nie wyrzecze zapewne nigdy ostatniego słowa: myśl jest skrzydłem, którem niesieni przebiegamy chyżej niezmierne przestrzenie, aniżeli piorun. Ale, żeby konserwować i zwiększać tę władzę umysłu, trzeba go kształcić racjonalnie, rządząc się zawsze naturalnym rozsądkiem. Jakżeżby sprawnie mógł latać ptak, gdyby to w jego mocy było sztucznie wyhodować swoje skrzydła tak olbrzymie, żeby reszta ciała, żołądek, cierpiały uszczerbek? Zamiast wzlecieć ku niebu, podlatywałby nad ziemią, ciągle zapadając w błoto. Tożsamo z człowiekiem. Kosztem ciała rozwinął umysł. I cóż z tego wynikło? Zapewne rzecz wielka, jeżeli ją sądzić będziemy powierzchownie. Mamy ludzi umiejących czytać, pisać, rachować, wyrażać jakotako myśl swoją, ale do tego postępu nie dochodzimy naturalną drogą rozwoju organicznego i w warunkach odpowiednich, tylko dobiegliśmy do tego celu zdyszani, ze zerwanemi piersiami, pędząc na przełaj manowcami, od których trzeba dzisiejsze pokolenie odwrócić pod karą zatracenia inteligencji, nie mogącej się obejść na długo bez zdrowego ciała. Ponieważ mamy w Polsce analfabetów mimo wszystkie wysiłki jeszcze przerażającą ilość i przyspieszonemi tempami dogonić musimy zagranicę, tembardziej usunąć musimy wszystkie błędy osłabiające rasę i na wychowanie fizyczne zwrócić czułą i czujną uwagę. Już nawet, dobrze się rozpatrzywszy, boska ta siła nie tryska u nas tak wysoko, jak dawniej: są jeszcze ludzie talentu, ale znikają geniusze. Zdaje się, że statystyka karłów i niedołęgów moralnych byłaby dzisiaj obfitszą, niż statystyka ciemięgów i kalek fizycznych.

Co do wychowania, to np. w zaprzyjaźnionej z nami Francji rodzice są wyłącznie zajęci zapewnieniem dziecku dobrego mienia, t. j. daniem mu specjalności. U nas, w Polsce, ubraniem głowy w nieprodukcyjną, ale przyjemną wszechwiedzę! We Francji dziecko jeszcze zupełnie dobrze chodzić nie umie, a już pchają mu w głowę chlebodajne trójkąty, — cyfry, grunt, wagi, cyrkle i t. d., które go już na początku dzieciństwa czynią głupim i obojętnym na wszystko, co nie jest trójkątem i cyrklem, lub cyfrą.

W Polsce, u nas, niewinna ofiara zaślepienia rodzicielskiego nie umie jeszcze zebrać myśli, kiedy już uczą ją wszystkich języków europejskich i tych, którymi mówiono przed dwoma tysiącami lat nad brzegami Tybru lub morza Egiejskiego. I cóż dziwnego, że obaj tacy chłopcy, t. j. francuski i polski, przeładowani nauką, wychowani w ciasnej izbie i bez

ruchu, bez powietrza, bez słońca, wyrosną na ludzi chorowitych i dadzą życie jeszcze słabszym istotom od siebie.

Społeczność tegoczesna jest chora, zmurszała, ale w wychowaniu fizycznem są dla niej cudowne siły. Kto nie wierzy w ich skuteczność, niech zobaczy co rozum i cierpliwość ludzka dokazała z otaczającą go naturą. Ponieważ chodzi o wzmocnie ciała, patrzmy co człowiek dokazał w królestwie zwierzęcem i roślinnem: poprzemieniał dowolnie kształt zwierząt i formę kwiatów. Krając przepyszne jabłko o ananasowym zapachu, któż zgadnie, że ono z kwaśnej płonki pochodzi? Z wołu zrobił człowiek kawał mięsa bez kości prawie; z wyścigowego konia szkielet, zbudowany z żył i muskułów, skaczący na stalowych nogach.

Wpływ wychowania fizycznego jest tak ważny, że sławny naturalista, Lamarck, nie wachał się twierdzić, że przyuczenia i powtarzania ciągłe jednego ruchu nadały każdemu zwierzęciu oznaczoną formę i zastosowaną do niej organizację.

Krótko, trzeba nam wiele wykształcenia szkolnego i wiele wykształcenia umysłowego nabytego poza szkołą: trzeba nam wykształcenia serca również jak i smaku. Ten popęd wewnętrzny do wykształcenia należy w Polsce rozpętać tak, żeby stał się nagminnym, zaraźliwym, żeby jego siła rozpędowa objęła wszystkich w Ojczyźnie. Tak jednostka, jak i cały naród podlegają ciągłemu rozwojowi i na miejscu tem samem człowiek stać nie może. Ale, jak powiedziałem, osiągnięcie tego wysokiego szczęścia, jakie daje w życiu wiedza, nauka, wykształcenie ścisłe jest możliwem tylko przez osiągnięcie równoczesne całkowitej równowagi między umysłem i jego rozwojem a rozwojem celowym sił ciała. Takie wspaniałe wykształcenie harmonijne równocześnie umysłu, serca smaku oraz ciała napotykamy w Polsce rzadko. A przecież nieodzownem narzędziem naszej woli jest ciało nasze ze swemi zmysłami, ze swemi mięśniami i nerwami. Panowanie nad tem ciałem, uczynienie z niego sprawne narzędzie woli, to jeden głównych warunków wszelkiej sztuki życiowej.

Teraz dopiero mogę śmielej powiedzieć, patrząc wokoło siebie, koledzy urzędnicy, żeśmy tu na Kresach własnowolnie biedni i słabi i pozbawieni tego głębokiego szczęścia, jakie wśród walk życiowych i gorzkich przeciwności zawodowych daje zadowolenie wewnętrzne ze siebie samego.

Pracujemy natężająco cały dzień umysłowo, ślęczymy podczas godzin biurowych i poza tymi godzinami, wśród pracy zawodowej równocześnie gryzie troska o gospodarstwo, marnie sklecony dach nad głową, o rodzinę, o niepewne jutro. Tydzień za tygodniem ta sama cicha, stłumiona, nikomu nie wypowiedziana walka o przyszłość i ten sam wieczyście wysiłek by spełnić twardy obowiązek, zyskać uznanie przełożonych i znowu, by rano rozpocząć wyczerpywanie siebie ze sił a często i ideałów. Nużymy umysł, wysuszamy przez gorycz doświadczenia serce i nic dziwnego, często opadają nam ręce i stajemy się maszyną, spełniającą obowiązek, już bez zapału i uniesienia, bez wiary i bez wewnętrznego zadowolenia. Wyczerpujemy powoli źródło życia, któreśmy zamącili sami. Popełniamy samobójstwo—na raty, rozłożone na kilka nieinteresujących lat. Zapominamy ćwiczyć ciało, któremuśmy i tak wiele uwagi nie poświęcali i to się na nas mści. Nie mamy koniecznej władzy duszy nad ciałem.

Powiedzcie, Koledzy, sami, czy co dnia przed pracą biurową choć półgodziny poświęcacie ćwiczeniu muskułów, gimnastyce ciała? Czy w ciągu dnia, po pracy biurowej, komu przyjdzie ochota, by odpowiednio do pory roku, przez sport, ruch, pracę fizyczną, wycieczki piesze, kąpiele, łódkowanie, ślizgawkę etc. wyrobić organizm, dać mu odporność, energję, aby w ten sposób ukrócić przeczulenie wynikające z przemęczenia umysłowego i zbyt mało ruchliwego biurokratycznego życia. Naturalnie, nic łatwiejszego, jak całe to ważne zagadnienie, jakie omawiam, ośmieszyć. Ot, ktoś uśmiechnie się ironicznie i powie: „postaraj się, kolego, by nam poprawili płacę, byśmy siebie i rodziny mogli odpowiednio odżywiać, postaraj się o odpowiednie mieszkania, by nas w naszych ciasnych pomieszczeniach nie zagryzła rozpacz, postaraj się by nam dali stabilizację na urzędach, by nam żony i dzieci nie wyssysały troską o niepewne jutro soków żywotnych z przemęczonych mózgów, postaraj się o to wszystko, a będziemy pełni entuzjazmu, zadowolenia, a zdrowie ciała z tem wszystkiem samo przyjdzie...".

Ja zaś, koledzy kochani, sprawę ujmuję inaczej. Mówię, że mimo wszystko należy ćwiczyć ciało, bo człowiek musi być zawsze gotowym do walki. Walką jest życie całe, — walką jest życie w Ojczyźnie, którą należy w państwowej budowie doskonalić i utrwalać. Są ludzie bardzo zamożni i kapitały zabezpieczyły im, zdawałoby się, prawo do spokoju beztroskiego w przyszłości, a przecież w gruncie rzeczy dlatego, że żarł ich tylko głód pieniądza, popędzany przez chciwość, — zaniedbali ćwiczyć ciało, które zniszczyli rozpustą, wygodami i osłabili przez zapomnienie: nie dali temu ciału cierpień, ani trudów, ani nadludzkich wysiłków. Pensje nie dają istoty szczęścia! Ciemięgom fizycznym nie dadzą upojenia i rozkoszy z samego bytowania — żadne stabilizacje! Osobiście wiem, przeżyłem to sam, a zdaje mi się, że nie prędko znajdę człowieka, któryby w życiu swojem przeżył taką gehennę cierpień i walki jak ja przeżyłem w straszliwej walce o wolność i prawo do własnej duszy — wiem osobiście z własnego przeżycia, że najweselej śpiewałem wtedy, kiedy koło mnie głodnego załamywali ręce najbliżsi, najserdeczniejsi, myśląc, że w walce o wytknięty cel beznadziejnie powalili mnie przeciwnicy i nieugięty los. Tymczasem śpiewałem wesoło, bo miałem sprzymierzeńca doskonałego w moim organiźmie, który od młodości ćwiczyłem gimnastyką, sportem, któremu dałem muskuły jakby z żelaza i zuchwałość i odwagę ważącą się na wszystko!

Wierzcie mi, dobrze radzę! Stwórzmy w Brześciu nad Bugiem specjalne Stowarzyszenie gimnastyczne, ale zorganizowane mądrze, ze wszystkiemi przewidywaniami. Urzędnik panujący nad swem ciałem nie tylko pod względem swej pracy zawodowej i zarobkowej, lecz i pod każdym innym względem ma wyższość nad innymi. Ze wszystkiem się prędzej załatwia, wszelkie przeszkody szybciej i łatwiej pokonywa, mniej łamie, psuje, intryguje, — mniej rani siebie i innych. Chodzi tak, że go chodzenie najmniej męczy, usługuje przełożnym i zgłaszającym się o jego usługę tak, że nie upokarza siebie a obdarowanych usługą, wywyższa. Jeśli sprawę, działania uchwyci — to tam, gdzie powinno być uchwycone, i tak, że uchwyciwszy stanowczo powinność należną sprawie, wykona. Cokolwiek czyni, czyni tak, że wydaje ściśle potrzebną do tego siłę, ani mniej, ani więcej. Jeśli

na swej drodze napotka przeszkody, wie odrazu, czy należy je przeskoczyć, czy ominąć, czy też są nieprzezwyciężone. Urzędnik mający opanowaną i wykształconą kulturę ciała jest giętki, prędki, zręczny, elastyczny, ma biegłość w patrzeniu i umie słuchać i słyszeć. Obserwuje rzeczy, sprawy, ludzi i orjentuje się w splocie zawiłych dziedzin stworzonych przez walkę namiętności ludzkich.

Tak jest! Ciało ludzkie jest czemś tak szlachetnem i cudownem, że nawet gdy kto przez swój zawód jest skazany na pracowanie tylko głową, nie powinien zaniedbywać żadnego z jego członków i narządów. Urzędnik z cielesną giętkością i nabytą zręcznością bezwzględnie w użyteczności przewyższa tego, który ma ciało niewykształcone. Pierwszy ma swobodniejszy, pewniejszy pogląd na istotę wszelkiej pracy: jest zdolny czynności innych ludzi oceniać lepiej i sprawiedliwiej. W niejednem położeniu życiowem umie szybko radzić sobie, gdy ktoś inny zniechęca się, przepaja siebie pessymizmem, staje się zgryźliwym a najczęściej szuka podpórki—protekcji. Człowiek, nie umiejący pływać, tonie nędznie w rzece, nie szerszej od jego pokoju, z której pływak ratuje się kilku ruchami swych rąk. Podobnym, choć nie zawsze tak smutnym sposobem, bywa karany urzędnik, który zaniedbał i zaniedbuje zręczność i zdrowie swego ciała. A jeszce co. Zręczność członków daje nam, Koledzy, możność sprawiania sobie w każdej chwili wolnej jakiejś bogatszej i bardziej urozmaiconej przyjemności życiowej. Ona dopiero sprawia człowiekowi przyjemność sportu; wzmacnia naszą odwagę i zaufanie we własne siły, podnosi wartość zewnętrzną człowieka, a wraz z nią i wewnętrzną.

Wykształcenie naszych zdolności i sił cielesnych jest ostatecznie warunkiem ich stosownego użycia. To użycie powinno trzymać się środka między bojaźliwem oszczędzaniem, a bezmyślnem marnowaniem. Kto już jako chłopiec, przy każdym wysiłku albo nieprzyjemności, odczuwanej przez jego ciało, zadaje sobie pytanie, czy to mu aby nie zaszkodzi,— ten przez całe życie pozostanie cieplarnianą rośliną. Trzeba swoje ciało traktować, jakby było z żelaza: tylko wtedy rzeczywiście nabiera podobieństwa do żelaza. Tę odwagę myślenia o własnym organizmie powinien mieć każdy urzędnik, gdyż inaczej wysiedzi tylko hemoroidy, a na starość zwiędłą, ochłap— emeryturę. Trzeba mieć bystry umysł i wydoskonalone władze duszy przez naukę i wykształcenie, ale trzeba także mężnie tresować ciało, trzymać je na cuglach, kierować niem sprawnie, i bezustannie ćwiczyć, by do końca żywe, było do ostatniego tchu wierne. Grecy uchwycili i umieli wyżyć tę cudowną harmonję między duszą i ciałem, dlatego na progu przed ich domami witał każdego gościa wyryty napis: Haire! Ciesz się z życia!

W tem znaczeniu, koledzy na Kresach, cieszmy się życiem w naszej Ojczyźnie!

Dr. Franciszek Foryś

Zjazd Akademików Polesian.

Dnia 19-go kwietnia r. b. w Brześciu nad Bugiem w gmachu Gimnazjum państwowego odbył się Pierwszy Zjazd Polskiej Młodzieży Akademickiej z Polesia.

Zjazd zwołany został z inicjatywy Koła Polesian-akademików Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie, dla zdecydowania sprawy założenia Akademickiego Związku Polesian, oraz wytknięcia i omówienia zadań wspólnej pracy akademików na Polesiu.

Na Zjazd przybyli przedstawiciele młodzieży akademickiej z całego Polesia w liczbie kilkudziesięciu.

Plenarne posiedzenie Zjazdu rozpoczęto o g. 15.

Obrady Zjazdu zagaił p. D. Piotrowski, prezes Wileńskiego Koła Polesian. W przemówieniu swojem podkreślił mówca zadanie, które w obecnym momencie życia państwowego Rzeczypospolitej ma do spełnienia polska młodzież akademicka. Obrazując bohaterski wysiłek Narodu Polskiego w zwycięzkich bojach o wyzwolenie i utrwalenie wolności, stwierdził również, że w walce tej młodzież akademicka ofiarnie niosła na ołtarz Ojczyzny swe młode życie. Podając w streszczeniu dzieje Legji Akademickiej (36 p. p.), złożył następnie hołd dziękczynny poległym bohaterom, przyczem obecni uczcili pamięć poległych przez powstanie.

W końcu, streszczając zadania wspólnej pracy akademików na Polesiu, zalecił, aby już przy zapoczątkowaniu zastanowić się nad jej wykonaniem.

Po zakończeniu przemówienia oraz przyjęciu porządku dziennego odbyły się wybory Prezydjum Zjazdu.

Na przewodniczącego powołano p. D. Piotrowskiego, na vice przewodniczącego p. L. Szutkowskiego, na Sekretarzy p. p. A. Suchocką i M. Golewską.

Przechodząc następnie do obrad nad punktami porządku dziennego Zjazdu, wysłuchali zebrani referat p. M. Węgrzeckiego na na temat „Zadanie wspólnej pracy młodzieży akademickiej na Polesiu".

Nad wygłoszonymi przez referenta poglądami wywiązała się dłuższa i gorąca dyskusja.

Z pośród wygłoszonych podczas dyskusji zdań zasługuje na wyróżnienie, że zebrani jednogłośnie uznali za niezbędne, aby akademicy-polesianie, po ukończeniu swych studjów na wyższych uczelniach, bezwzględnie wracali ze zdobytą wiedzą do pracy na Polesie, które obecnie pod każdym względem jest w sytuacji mniej pomyślnej niż inne dzielnice Państwa Polskiego. Przypływ zaś młodych, inteligentnych sił, ideowo przywiązanych do swego rodzinnego kraju, przyczyni się znacznie do jego odrodzenia.

Również zdecydowano, że obecnie młodzież akademicka z Polesia w swej pracy narodowej i kulturalno-oświatowej winna stanąć w jednym szeregu ze starszem społeczeństwem, już zorganizowanem do takiej akcji we właściwe zrzeszenia.

Omawiając sprawę założenia Akademickiego Związku Polesian zdecydowali zebrani, że założenie tego Związku, z siedzibą w Brześciu, jest celowe i bezwzględnie niezbędne dla skoordynowania pracy akademików na Polesiu.

Dla prowadzenia prac nad założeniem Związku wyłoniono Komisję Organizacyjną o składzie 12-tu członków.

Jako dyrektywy dla prac Komisji tej uchwalono pewne wytyczne, mianowicie:

1) Związek ma być towarzystwem, łączącem akademików i byłych akademików wyższych uczelni polskich lub zagranicznych, uznanych w Polsce za równorzędne;

2) członkiem Związku może być każdy akademik lub były akademik, prócz akademików narodowości żydowskiej oraz wyznania mojżeszowego.

Po przejściu do porządku dziennego nad innemi poruszanemi sprawami, obrady zakończono o godz. 21-ej, poczem zebrani udali się do Klubu Obywatelskiego, gdzie odbyła się herbatka i zabawa koleżeńska.

D. P.

Z Łunińca.

Tymczasowa Rada Powiatowa w Łunińcu w dniu 9 kwietnia wybrała, na wniosek P. Starosty, ciało wykonawcze — Prezydjum Rady — które na mocy upoważnienia Rad Gminnych zorganizowało przy Starostwie biuro bezpłatnych porad prawnych oraz biuro pisania próśb po ustanowionej taksie. Prezydjum rozporządza kapitałem sześć miljonów marek, asygnowanym przez Rady Gminne, na zakup narzędzi rolniczych, nasion, kos i t. p. Prezydjum zakupiło aparat fotograficzny i utrzymuje fotografa, dając możność ludności zaopatrywania się po cenach kosztu w fotografje potrzebne do legitymacji. Cena takiej fotografji wynosi 100 marek, podczas gdy w prywatnych zakładach fotografja taka kosztuje do 1000 marek.

Nadto Prezydjum R. P. sprowadza z „Rozwoju" i „Naszego Sklepu" w komis materjały piśmienne, podręczniki szkolne i t. p. Dotychczas sprowadzono tego towaru za 850.000 marek, co dało przeszło 500.000 marek zysku (oszczędności). Oprócz tego wszelkie księgi i druki zamawia Prezydjum w drukarni Sejmiku Łukowskiego, co na każdem takiem zamówieniu przynosi od 20 — 40 proc. oszczędności.

Wszystkie gminy czytają i prenumerują „Strażnicę".

Tymczasowa Rada Powiatowa wypowiedziała się nadto za otwarciem w Łunińcu kursów języka polskiego dla byłych nauczycieli rosyjskich i zobowiązała się dać całodzienne utrzymanie uczestnikom kursów w ciągu dwóch miesięcy, zobowiązując tychże do dwuletniej pracy nauczycielskiej w obrębie powiatu.

Wzmianka informacyjna.

Nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych została wydana IV-ta Część Skorowidza Dekretów, Ustaw, Rozporządzeń i Okólników opracowana przez Radcę Ministerjalnego Romana Hausnera. Część IV obejmuje w systematycznym układzie przegląd wszystkich norm prawnych i przepisów, które ukazały się w czasie od 1-go lipca do 31-go grudnia 1921 r.

Ponieważ Część I-sza i II-ga Skorowidza są rozsprzedane, zaś część III-cia na wyczerpaniu, przeto niebawem ukaże się nakładem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych ponowne opracowanie całego materjału, zawartego w tych 3-ch Częściach Skorowidza.

P. U. W. jest w posiadaniu 150 egzemplarzy tego wygawnictwa, którego cenę sprzedażną oznaczyło Min. Spr. Wewn. na 350 marek za egzemplarz. Za wysyłkę pocztą dolicza się rzeczywiste koszta opakowania oraz porto.

* * *

Wojewódzki Wydział Pracy i Opieki Społecznej w Brześciu podaje do wiadomości osób interesowanych, że Amerykański Wydział Ratunkowy przyjmuje zlecenia na zaopatrzenie prywatnych osób i instytucji dobroczynnych w artykuły żywnościowe w całej Rosji, za wyjątkiem gór Kaukazkich i terytorjów położonych na północ od Piotrogrodu i na wschód od Ufy i Orenburga.

Osoby mające krewnych lub przyjaciół w Rosji mogą w ten sposób zaopatrywać ich w żywność.

Dokładnych wiadomości stale udziela Biuro Amerykańskie Wydziału Ratunkowego w Warszawie. ul. Jasna Nr. 11.

Wspomnienie pośmiertne po ś. p. Romualdzie Mereckim.

Dnia 11 kwietnia r. b. zmarł w Warszawie, gdzie przebywał czasowo w delegacji służbowej, ś. p. Romuald Merecki, Referent Statystyczny Poleskiego Urzędu Wojewódzkiego.

Urodzony w Wiłkomierzu 24 października 1860 r., po ukończeniu szkoły realnej J. Pankiewicza w Warszawie i wydziału fizyko-matematycznego uniwersytetu w Petersburgu, poświęcił się pracy naukowej w dziedzinie meteorologji i astronomji, jako obserwator i współkierownik Obserwatorjum astronomicznego im. Jędrzejewicza w Warszawie, pełniąc jednocześnie funkcje starszego rachmistrza w zarządzie Drogi Żel. Warsz.-Wied. do 1912 roku.

Powołany w 1908 roku na członka rzeczywistego Towarzystwa Naukowego Warszawskiego opuszcza w maju 1915 roku Warszawę, udając się do Petersburga i tam w Centralnym Komitecie Obywatelskim pracuje w charakterze pomocnika kierownika wydziału statystycznego, zaś po wojnie, wróciwszy do Kraju, przez rok (1918—1919) jako statystyk w Komitecie Obrony Kresów w Warszawie, następnie jako referent statystyczny w Prużanie i Pińsku (1919—1920) i ostatnio od 1921 r. w Brześciu nad Bugiem w Poleskim Urzędzie Wojewódzkim. Autor i tłómacz licznych prac naukowych z dziedziny astronomji, meteorologji i statystyki (między innemi, „Dziennik Urzędowy Województwa Poleskiego", drukował w roku ubiegłym niedokończoną pracę zmarłego pod tytułem: „Układ grup wiekowych ludności Województwa Poleskiego").

Delegowany w sprawach służbowych do Głównego Urzędu Statystycznego w Warszawie w marcu r. b. uległ nieszczęśliwemu wypadkowi przy wysiadaniu z tramwaju i po kilkotygodniowem zmaganiu się ze śmiercią padł rażony atakiem apoplektycznym. Pochowany w Warszawie na Powązkach. Poleski Urząd Wojewódzki traci w zmarłym sumiennego, wysoce wykwalifikowanego urzędnika.

Cześć pamięci zacnego i zasłużonego męża!

Ogłoszenia o zagubionych dokumentach.

Zaginęła karta na broń i karta łowiecka Nr. 36 wydana przez starostwo Prużańskie na imię Romana Kalenika zamieszk. w gm. Kotra.

Zaginęła legitymacja Nr. 2280 wydana przez K-ndę P. P. w Prużanie na imię Chaima Rudnickiego, zamieszk. w Prużanie.

Zaginęła legitymacja wydana przez Kom. Pol. Państw. w Brześciu na imię Kagana Szula zam. w Brześciu ul. Listowskiego Nr. 108.

Zaginął dowód osobisty wydany przez Urząd Gminy Motykalskiej na imię Heleny Mikołajuk zam. w Brześciu ul. Jagiellońska Nr. 38.

Zaginął dowód osobisty wydany przez Kom. Pol. Państw. w Mińsku na imię Nestora Gulko zam. w Brześciu ul. Mickiewicza Nr. 7.

Zaginął dowód osobisty wydany przez Kom. Pol. Państw. w Brześciu na imię Bobki Szustes zam. w Berezie-Kartuskiej pow. Prużański.

Zaginął paszport Mowszy Arona Ryjera zam. w Brześciu n|B. ul. Listowskiego Nr. 46.

Zaginęła Legitymacja wydana na imię Ignacego Sienkiewicza zam. w Brześciu.

Zaginął paszport na imię Malji Szparman zam. w Domaczewie, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja wydana przez Kom. Pol. Państw. w Brześciu na imię Jankiela Boczkowskiego zam. w Brześciu ul. Kijowska Słobódka Nr. 64.

Zaginął dokument podróży Nr. 54702 i zaświadczenie wydane przez St. Kontr. w Baranowiczach na imię Andrejuków Stanisława, Rai, Niny, Fani i Marji zamieszkałych w Brześciu n|B. na etapie „JUR" w Koszarach Nr. 7.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez St. Kontr. w Baranowiczach na imię Zabłockich Piotra, Stefanji, Zofji i Wasyla zam. w Brześciu na etapie „JUR" w koszarach Nr. 7.

Zaginęła legitymacja Nr. 2146 wydana przez S-two Brzeskie na imię Mojsze Chaima Koprjańskiego zam. w Brześciu ul. Kobryńska Nr. 59.

Zaginęła legitymacja Nr. 1666 wydana na imię Bejli Rejzli Segł zam. w Brześciu n|B. Kościuszki Nr. 27.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Magistrat w Brześciu na imię Szmula Rymberga zam. w Brześciu ul. Aleja Unji Lubelskiej Nr. 78.

Zaginęła legitymacja wydana przez K-dę Policji w Brześciu na imię Józefa Wajsbroda zam. w Brześciu ul. Sadowa Nr. 29.

Zaginęły następujące dowody osobiste na imię Trofima Kondratiuka, paszport na imię Trofima Kondratiukc i syna jedo Piotra 15 lat, talon na 12 metrów drzewa, zaświadcz. o służbie na kolei, legitymacja z Biura Pośrednictwa Pracy w Brześciu.

Zaginęła legitymacja wydana przez Nacz. III rejonu w Małorycie na imię Abrama Fiszmana zam. we wsi Czernianach gm. Wielkoryckiej pow. Brzeskiego.

Zaginęły nast. dowody na imię Bolesława Cwikowskiego zam. w majątku Iwacewicze gm. Borko-Giczyckiej: 1) legitymacja wydana przez Star. Kossowskie; 2) Karta na dubeltówkę, 3) karta łowiecka, 4) zaświadczenie uciekinierskie, 5) Stary paszport rosyjski, 6) stary rosyjski bilet wojskowy.

Zaginęła legitymacja wydana przez Nacz. III rej. S-twa Łuninieckiego na imię Jana Repichy zam. w gminie Łachowskiej, gromada Redigerowska.

Zaginęła legitymacja wydana przez Nacz. III rejonu pow. Łuninieckiego na imię Wiktora Buchtika zam. w m-ku Łachwa tegoż pow.

Spaliły się zaświadczenia Nr. 71 i 72 o przynależności państwowej wydane przez S-two Brzeskie na imię Matyldy i Jadwigi Szwadkowskiej zamieszk. w Twierdzy Brześć n|B.

Zaginęło tymcz. zaświadcz. demobilizacji wydane przez 23 p. p. na imię Stanisława Jaszniewicza zam. w pow. Zamojskim w Zwierzyńcu.

Zaginęła karta pobytu wydana przez S-two Brzeskie na imię Aleksandra Zabłagowieńskiego zam. we wsi Iwacewicze, gm. Borki, pow. Brzeski.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Magistrat m. Stolina na imię Sapożnika Josela zam. w Stolinie pow. Łuninieckiego.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Urząd gm. Motykalskiej na imię Anny Jakubowskiej zam. we wsi Stawiszcze gm. Motykalskiej.

Zaginęło zaświadczenie Nr. 99 wydane przez Urząd gm. Turniańskiej na imię Trofima Rachleja zam. we wsi Zawierszany gm. Turniańskiej.

Zaginęły dowody osobiste Adama Leśniana i Józefa Klejmana.

Zaginęła legitymacja wydana przez Pol. Państw. w Brześciu na imię Mordki Najmark zam. w Brześciu ul. Dąbrowskiego Nr. 85.

Zaginął paszport wydany przez Konsula Polskiego w Ameryce na imię Daniela Pieczko zamieszk. w gm. Siechnowickiej pow. Kobryńskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 727 wydana przez Pol. Państw. w Kobryniu na imię Antoniny Zawadzkiej zam. w Kobryniu.

Zaginęła legitymacja Nr. 1399 wydana przez Nacz. III Rej. pow. Kobryńskiego na imię Edida Barenbaum zam. w Kobryniu.

Zaginęła legitymacja Nr. 282 wydana przez Nacz. II Rej. pow. Kobryńskiego na imię Frydmana Jankiela.

Zaginęła legitymacja Nr. 156 wydana przez Nacz. III Rej. pow. Kobryńskiego na imię Mikołaja Klimuka zamieszk. we wsi Chomicze pow. Kobryńskiego.

Zaginęła legitymacja wydana przez Naczelnika II Rej. pow. Łuninieckiego na imię Józefa Ćwirko-Godyckiego zam. w gm. Lenińskiej.

Zaginęło zaświadczenie demobolizacji wydane przez D-wo II Dyonu 5 pułku piechoty Legjonów na imię Aleksandra Kniażyńskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 444 wydana przez St-wo Łuninieckie na imię Jana Ułasika.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Magistrat m. Stolina pow. Łuninieckiego na imię Chąwy Rubinsztejn zam. w Stolinie.

Zaginęła legitymacja wydana przez Naczelnika III Rej. pow. Łuninieckiego na imię Pesi Wilk zam. we wsi Deniskowicze gm. Kruhowieckiej.

Zaginęła legitymacja wydana przez St-wo w Łunińcu na imię Nelli Bregadze.

Zaginął dowód osobisty wystawiony przez Nacz. II Rejonu pow. Drohiczyńskiego na imię Goldman Szlomy Chaima zam. w Janowie.

Zaginął paszport zagraniczny Nr. 8903 wydany na imię Pejsacha Miednika zam. w Janowie pow. Drohiczyńskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 28 wydana przez S-two Kamień-Koszyrskie na imię Józefa Żugowskiego zam. w Worokomle gm. Wielka-Głusza.

Zaginęła legitymacja Nr. 842 wydana przez St-wo Kamień-Koszyrskie na imię Nikity Gorik zam. we wsi Radoszynka gm. Soszyczno.

Zaginęła legitymacja Nr. 1665 wydana przez St-wo w Kamieniu Koszyrskim na imię Zofji Pinkiewicz zam. w Kamieniu Koszyrskim.

Zaginęła legitymacja wydana na imię Ludwiga Gustawa zam. w Kolonji Nejbróf pow. Brzeskiego.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Urząd gm. Motykalskiej na imię Litwiniuka Filipa zam. we wsi Smugi gm. Motykalskiej pow. Brzeskiego.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez gminę Łyszczycką na imię Dinejko Leontija zam. we wsi Bojary gm. Łyszczyckiej.

Zaginęła legitymacja wydana przez Kom. Pol. w Brześciu na imię Artinka Korni zam. w Brześciu Kijowska Słobódka Nr. 120.

Zaginęła legitymacja wydana na imię Wizerta Józefa zam. w Brzesciu ul. Steckiewicza Nr. 27.

Zaginęła legitymacja wydana przez St-wo Brzeskie na imię Wołynczuka Aleksandra zam. we wsi Duże-Motykały pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 401 wydana przez St-wo Brzeskie na imię Gonczarowa Pawła zamieszk. w Brześciu ul. Steckiewicza Nr. 2.

Skradziono pieczęć okrągłą z orłem i napisem: „Wójt gminy Pińkowicze pow. Pińskiego".

Zaginęła legitymacja Nr. 2875 wydana przez S-two Prużańskie na imię Róży Nirenblat zamieszk. w Szereszewie pow. Prużańskiego.

Skradziono legitymację wydaną przez S-two Kobryńskie na imię Welwela Montaka zamieszkałego w Kobryniu.

Zaginęła legitymacja wydana przez Nacz. I Rej. pow. Brzeskiego na imię Jana Niedźwieckiego zamieszkałego w gm. Wołoczyńskiej.

Zaginęła legitymacja wydana przez Naczelnika III Rejonu pow. Łuninieckiego na imię Lipy Murawczyka mieszk. Łachwy pow. Łuninieckiego.

Zaginęła legitymacja wydana przez S-two Brzeskie na imię Froima Lewiszewskiego zamieszkałego w Brześciu n|B. ul. Białostocka Nr. 11.

Zaginął dowód osobisty Nr. 1967 wydany przez Naczelnika II Rejonu, pow. Drohiczyńskiago na imie Pawła Babicza-Ostrowskiego zamieszk. w m. Janowie.

Zaginęła legitymacja Nr. 1826 wydana na imię Stefana Kucharzeca.

Zaginęła legitymacja Nr. 639 wydana na imię Oszera Mańkowskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 836 wydana na imię Anny Tereszkówny.

Zaginęła legitymacja wydana na imię Rebeki Synaj zamieszk. w m. Wysoko-Litewsku, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja wydana przez K-dę P. P. w Brześciu na imię Manachema Ajzenberga zamieszk. na Wołynce przedm. Brześcia.

Zaginęła legitymacja Nr. 714 wydana przez S-two Drohiczyńskie na imię Jana Giercyka zamieszk. we wsi Zaber gm. Chomskiej.

Zaginęła legitymacja wydana na imię Abrama Woskobojnika zamieszk. w m. Łachwy pow. Łuninieckiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 92 wydana przez S-two Sarneńskie na imię Sośnika Gdala.

Zaginęła legitymacja wydana przez Naczelnika III Rejonu S-twa Sarneńskiego na imię Szeprykiewicz Katarzyny.

Zaginęła legitymacja wydana przez K-dę P. P. w Brześciu n|B. na imię Gorbaczuk Marty zamieszk. w Brześciu ul. Grajewska Nr. 34.

Zaginęła legitymacja Nr. 45|1378 wydana przez K-dę P. P. pow. Drohiczyńskiego na imię Tejby Kobryńskiej zamieszk. w Drohiczynie.

Zaginęła legitymacja wydana przez Naczelnika II Rejonu pow. Brzeskiego na imię Nesteruka Andrzeja zamieszk. we wsi Lisowczyce gm. Wojskowskiej.

Zaginęła książka domowa Mendela Łańca, zam. na Wołynce przedm. Brześcia Nr. 42.

Zaginął paszport wydany wydany przez Urząd Gminy Górka, pow. Konstantynowskiego na imię Władysława Romowskiego zamieszkałego w Brześciu ul. 3-go Maja Nr. 19.

Zaginęły następujące dokumenty wydane na imię Dobrolińskiego Filimona zam. w Brześciu (Słobodka Grajewska): legitymacja wydana przez Naczel. III Rejonu Star. Brzeskiego 2) dowód osobisty, kolejowy 3) odpis paszportu rosyjskiego z 1908 roku 4) zaświadczenie Nacz. Chełmskiej Dyrekcji Szkolnej 5) zaświadczenie 151-go Taurydzkiego pułku 6) zaświadcz, Sztabu Okr. Wojsk. w Kijowie.

Zaginęła legitymacja Nr. 69 wydana przez St-wo Brzeskie na imię Biszka Jana zamieszkałego w Brześciu ul. Szpitalna.

Zaginęło zaswiadczenie wydane przez Magistrat m. Stolina na imię Josela Zilbermana zamieszkałego w Stolinie pow. Łuninieckiego.

Zaginął paszport Nr. 2350 wydany przez St-wo Włodawskie na imię Wiery Kalinowskiej zamieszkałej w Brześciu ul. Steckiewicza Nr. 3.

Zaginął dowód osobisty wydany w Bobrujsku w 1917 r. na imię Pietrowa Sergjusza zamieszkałego w Brześciu ul. Topolowa Nr. 33.

Zaginęła legitymacja wyd. przez Naczeln. Policji w Brześciu na imię Mościckiej Heleny zamieszkałej w Brześciu ul. Maszewska Nr. 4.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Magistrat m. Brześcia na imię Kallera Owsieja zamieszkałego w Brześciu ul. Zygmuntowska Nr. 48.

Zaginęła legitymacja wydana przez Naczelnika III Rej. pow. Brzeskiego na imię Blankledera Herna zamieszk. w m. Domaczewie.

Zaginęły następujące dokumeny wydane na imię Kagana Zysza Jojne zamieszk. w Brześciu ul. Listowskiego Nr. 79: legitymacja, patent i pokwitowanie o zapłaceniu daniny.

Zaginęła legitymacja wydana przez Nacz. I Rej. pow. Brzeskiego na imię Gołubczyka Eli zamieszk. w Domaczewie.

Zaginęła legitymacja wydana przez Urząd Gminy Łyszczyckiej pow. Brzeskiego na imię Demjaniuka Moisieja zamieszk. we wsi Luta gm. Łyszczyckiej.

Zaginęła legitymacja wydana przez Naczelnika IV Rejonu St-wa Brzeskiego na imię Lewina Mendela zamieszk. w Kamieńcu Litewskim.

Zaginęły następujące dokumenty wydane na imię inwalidy Maksymiuka zam. Brześć n|B. Warsztaty Tab. D. O. K. Nr. IX—Bug-Szopy bud. nr. 6.

1) Książka inwalidzka wyd. z Sekcji Opieki Spraw Wojskow. w Siedlcech,

2) książka zwolnienia z wojska, wyst. przez P. K. U. w Białej,

3) świadectwo ze Szk. Inw. w Krakowie,

4) świadectwo na korzyst. 50 proc. zniżki na jazdę Kol. Państw.

Zaginął dowód osobisty Nr. 13256 wydany przez Pol. Państw. w Równem na imię Nogi Tatjany zam. w Brześciu ul. Maszewska Nr. 4.

Zaginęły nast. dokumenty wydane na imię Łobaczewskiego Abrama zam. w Brześciu n|B. ul. Dąbrowskiego Nr. 38: legitymacja wydana przez S-two Brzeskie 2) tłom. paszportu ros. 3) pokwitowanie Insp. Skarbowego 4) kwit z odbioru daniny wydany przez Magistrat.

Zaginęła książka meldunkowa Joszpy Sztermejera zam. w Brześciu ul. Kobryńska Nr. 83.

Zaginęła legitymacja wydana na imię Antoniego Chorążego zam. w kol. Nejdorf gm. Domaczewskiej pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 922 wydana przez Nacz. V Rej. pow. Łuninieckiego na imię Szmerki Wołyńskiego zam. w Brześciu ul. Kościuszki Nr. 6.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Urząd gm. Turniańskiej na imię Karygoda Harasima zam. we wsi Zawierszany gm. Turniańskiej, pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja Nr. 2490 wydana na imię Polutowny Klementyny zam. w Brześciu ul. Szeroka Nr. 98.

Zaginęły legitymacje Nr. 314 i 315 wydane przez Nacz. I Rejonu S-twa Brzeskiego na imię Bartłomieja Demieniuka i Jewdokji Demieniuk zam. w Zwody Wielkie gm. Łyszczyckiej, pow. Brzeskiego.

Zaginęła karta pobytu Nr, 34 wydana przez S-two Brzeskie na imię Aleksandra Berezkija zam. w Wysoko-Litewsku pow. Brzeskiego.

Zaginęła legitymacja wydana przez Kom. Policji w Brześciu na imię Gartyna Wolfa zam. w Brześciu n|B. ul. Zygmuntowska.

Zaginęło zaświadczenie Nr. 991|1 wydane przez Ukraińską Misję Dyplomatyczną w Warszawie na imię Dajączyk Racheli zam. w Brześciu ul. Szpitalna Nr. 18.

Zaginęła legitymacja wydana na imię Jakóbowskiego Ela zam. w Brześciu ul. Gorodek Nr. 52.

Zaginęło zaświadczenie wydane przez Magistrat w Wysoko-Litewskiem na imję Perel Icki zam. w Wysoko-Litewskiem ul. Szkolna Nr. 27.

Zaginęła legitymacja wydana przez Pol. Państw. w Brześciu na imię Judki Serlina zam. w Brześciu ul. Dąbrowskiego Nr. 28.

Zaginęły następujące dowody na imię Szai Goldblata zam. w Brześciu ul. Mikołajewska Nr. 7, paszport Nr. 2118, niemiecki paszport żony Goldblat Rywki i metryka urodzenia dzieci.

Zaginęła metryka na imię Borucha Lermana zamieszk. w Brześciu n|B. ul. Sienkiewicza Nr. 34.

Zaginęła legitymacja wydana przez K-ndę Pol. w Brześciu na imię Cyli Ajzenkremer zam. w Brześciu przy ul. Piotrowskiej Nr. 53.

Zaginął dowód osobisty wydany przez S-two Brzeskie na imię Teodora Nosik zam. we wsi Szebryń gm. Kosicze.

Zaginęła legitymacja wydana przez Pol. Państw. w Pińsku na imię Ester Hekelman.

Zaginęła legitymacja Nr. 931 wydana przez Magistrat w Wysoko-Litewskiem pow. Brzeskiego na imię Lejby Elbert.

Zaginęła legitymacja wydana przez Nacz. II rej. w Kamieńcu-Litewskim pow. Brzeskiego na imię Kałmena Zygmand zam. w Kamieńcu-Litewskim.

Zaginęło zaświadczenie Nr. 538 wydane przez Urząd Gminy Pruskowskiej pow. Kobryńskiego na imię Onisima Polikarpuka.

Zaginęła Karta zwolnienia P. K. U. Brześć n|B. wydana za Nr. 699 na imię Siergieja Kornieluka.

Druk. „ORKA" Brześć, Zygmuntowska 65, tel. 18.